

Kulturhistorisk beskrivning av Ränneslöv socken

Trakten kring Ränneslöv har en tämligen skiftande förhistoria, ömsom är indikationerna rika och ömsom är det förhållandevis sparsmakade. Trots närheten till Smedjeån lyser stenålderns boplatser med sin frånvaro vilket är något anmärkningsvärt. Sannolikt finns det trots allt en eller flera stenåldersboplatser men att de förblir okända kan bero på tidpunkten när Riksantikvarieämbetet genomförde sina inventeringar i området. Har de skett under sommarhalvåret är det liktydigt med besådda marker och inget går att finna. Utifrån topografin i området bör det alltså finnas flera boplatser men som läget är nu består de mänskliga spåren från stenåldern endast av några sten- och flintyxor som påträffats i markerna. Det mest intressanta fyndet gjordes för mer än 70 år sedan då fem slipade flintyxor påträffades i en fuktig sänka strax söder om Vårestorp. Samtliga yxor låg tillsammans vilket tyder på en medveten handling där man sökt hjälp hos högre makter. Sammansättningen av övriga stenåldersfynd visar att de mer eller mindre representerar samtliga perioder under bondestenåldern men där de yngsta perioderna är rikligast förekommande.

Bronsåldern ger sig tillkänna genom de gravhögar som ligger på ömse sidor av Smedjeån. Den största anhopningen förekommer söder om ån där området öster om Vårestorp skall ses som den centrala platsen i trakten. Idag kan man urskilja fem gravhögar men antalet har åtminstone varit det dubbla. Vid slutet av 1800-talet omnämns att ett par av högarna har varit utsatt för skattgrävning och är delvis förstörda. Närmre ån finns ytterligare gravhögar som mer eller mindre vilar på kanten till ådalgången. Den norra sidan är närmast en spegelbild av den södra där några få högar ligger längs kanten av dalgången medan majoriteten har en mer tillbakadragen placering. Liksom på sydsidan har man här gått hårt åt högarna då det finns uppgifter om att åtminstone tre stycken har grävts bort under historisk tid.

Järnåldern är för Ränneslövs vidkommande en okänd period. Namnet i sig, Ränneslöv, ger dock tydliga signaler om att trakten har hyst en eller flera gårdar allt sedan tidig järnålder. Slutledet -löv är, tillsammans med -lev och -inge, de äldsta och kan föras tillbaka till tiden kring Kristi födelse.

Att kunskapen kring järnåldern är obefintlig beror till stora delar på de begränsade arkeologiska insatser som skett i området. Från denna period finns knappast några synliga lämningar bevarade utan det mest döljer sig under mark. Här finns spåren efter de hus som stått på platsen men också rester efter eldstäder samt fragment av människornas redskap och husgeråd. Att dessa spår verkligen förekommer besannades vid en mindre arkeologisk undersökning som gjordes utmed landsvägen strax öster om samhället. I de små smala schakt som öppnades kunde arkeologerna dokumentera vad som sagt här ovan.

Samma gäller för området kring Vårestorp där arkeologiska insatser har visat på mer omfattande lämningar från såväl brons- som järnålder.

Från historisk tid återstår endast kyrkan kring vilken byn låg samlad. Vid slutet av 1700-talet fanns det 10 gårdar vars tomter sträckte sig några hundra meter utmed vägen som leder ned mot Ränneslövs mölla. I den andra ändan av byn och i anslutning till Smedjeån finns ett område som kallas för "Krigsdalen". Enligt fornminnesregistret finns där ett cirka 130 meter långt, 10-15 meter brett och 1,2 meter djupt dike. Enligt traditionen skall diket härledas till de svensk-danska kriget då det fungerat som skyttevärn. Men skall sanningen fram, får man nog skrinlägga den tolkningen då skyttevärn knappast lades upp- eller nedför sluttningar. Den mest troliga förklaringen syns via äldre lantmäterikartor. Så långt tillbaka som de berörda kriget har området varit liktydigt med en av de bättre platserna att passera över ån. I mer än 300 år har människorna vandrat eller kört sina foror längs samma sträckning vilket resulterat i en hålväg av magnifika mått.